

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/85/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010137
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010137.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. novembra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov v inej veci, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/4/2025 zo dňa 11.08.2025 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/4/2025 zo dňa 11.08.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., pretože

dňa 5.9.2024 po tom, ako približne v čase okolo 10:00 hod. našiel kľúče od bytu poškodeného F. G., ktoré si poškodený zabudol v reštaurácii Mlad' v meste H., I. E. J. XXX, kde sa predtým obvinený spolu s poškodeným nachádzali, išiel do jeho bytu na adresu H., I. I. J. XXX/XX, C. J. XX, kde si v čase približne medzi 10:00 až 11:00 hod. s použitím týchto nájdených pravých kľúčov odomkol dvere na uvedenom byte, neoprávnene do neho vnikol a z izby tohto bytu odcudzil 1 ks SMART televízor zn. Sencor, s uhlopriečkou 80 cm, ktorý následne zanesol do rodinného domu v meste H., I. E. XXXX/XX, čím spôsobil poškodenému F. G. škodu odcudzením vo výške 135 eur.

Bol za to odsúdený nasledovne (citácie):

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona per analógiám, § 49 ods. 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., I. K. XXX/XX, L. E., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho písomne a v zákonnej lehote napadol obžalovaný odvolaním čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol, že k spáchaniu skutku sa priznal a svoje konanie oľutoval. Poškodenému sa snažil nahradiť spôsobenú škodu obstaraním iného väčšieho televízora, čo poškodený odmietol s tým, že s ním už nechce nič mať. Škodu chce poškodenému

nahradiť. Poukázal na rozhodnutie v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. OT/82/2024, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, a keďže predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, tento trest sa mu bude premieňať na trest nepodmienený. Poukázal tiež na to, že Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. OT/15/2025 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva, teda spolu s trestom odňatia slobody uloženým napadnutým rozsudkom by bol vo výkone trestu odňatia slobody spolu 28 mesiacov. S poukazom na jeho postoj k trestnej činnosti, jeho priznanie, oľutovanie, snahu nahradiť škodu, ako aj na neexistenciu príťažujúcej okolnosti, ako aj na nižšiu mieru závažnosti spáchanej trestnej činnosti a skutočnosť, že pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu, má za to, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu postačuje znížiť mu trest podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. o jednu tretinu na samú dolnú hranicu trestu odňatia slobody (8 mesiacov).

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry uviedol: „Keďže považujem napadnutý rozsudok aj vo výroku o treste za zákonný a správny, navrhujem odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.“
- Obhajkyňa obžalovaného uviedla: „V celom rozsahu sa pridrižiam písomných dôvodov odvolania a navrhujem, aby odvolací súd tomuto odvolaniu vyhovel a po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“
- Obžalovaný uviedol: „Súhlasím s konečným návrhom mojej obhajkyne, nemám iný konečný návrh. Skutok ľutujem.“

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu potom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného bola neprimeraná prísnosť súdom prvého stupňa uloženého trestu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v časti napadnutého výroku o treste odôvodnil nasledovne (citácie):

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - správami k osobe obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v mieste bydliska o obžalovanom boli známe evidenčné údaje, neboli známe žiadne negatívne poznatky, obžalovaný bol postihnutý v priestupkovom konaní. Obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný - odpis registra trestov, s ktorým sa súd oboznámil, na č.l. 99-100, pripojenými spismi - spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/82/2024, z neho predovšetkým trestným rozkazom na č.l. 92, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, teda je nesporné, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby tohto odsúdenia.

Pri ukladaní trestu súd potom zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest má zároveň vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu zohľadnil osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, motív konania, zohľadňoval a priznal obžalovanému

poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie a oľutovanie, žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37, nepriznajúcu mu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, pretože pri ukladaní trestu prihládol a použil ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, teda pri ukladaní trestu zohľadniac skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznání svojej viny, potom súd resp. prokurátor nevykonával dokazovanie na hlavnom pojednávaní, použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 4, 5 Trestného zákona „per analogiam, súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bude zaradený v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody, bude dôvodný a primeraný a zákonný. Súd nebol názoru, že v danom prípade je zákonné ukladať obžalovanému trest súhrnný, tak ako to v záverečnej reči navrhol intervenujúci prokurátor, pretože na ukladanie takéhoto trestu nie sú splnené zákonné podmienky tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože skutok týkajúci sa odsúdenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/15/2025, vid' trestný rozkaz na č.l. 127, s ktorým sa súd oboznámil, obžalovaný spáchal dňa 06.05.2025, teda po tom, čo mu bol doručený trestný rozkaz vydaný v predmetnej veci sp. zn. 3T/4/2025, dňa 30.04.2025. Teda v danej veci neprichádzalo do úvahy ukladať trest súhrnný ale trest samostatný. Na druhej strane nebol názoru, že by trest miernejší plnil účel trestu predovšetkým z pohľadu individuálnej prevencie, pretože, i keď je nesporné, že dôjde k premene podmienečne odloženého trestu odňatia slobody a bol aj obžalovanému trest ukladaný vo veci sp. zn. OT/15/2025, obvinený si pri páchaní trestnej činnosti, či už tej, ktorú súd prejednáva alebo neskoršej, kde mu bol trest následne ukladaný, tejto skutočnosti si musel byť vedomý, dopustil sa trestnej činnosti napriek tomu, že mu bol trest odložený na danú skúšobnú dobu, krátko po právoplatnosti odsúdenia. Preto súd nedospel k záveru, že by účel trestu splnil trest znížený, pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, lebo by nebol ukladal trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, ale i keď použil ustanovenie §39 ods. 4 per analogiam, znížil trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby, ale len o 1 mesiac.

S vyššie citovaným odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti napadnutého výroku o treste sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, pričom poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a tak je nadbytočné, aby odvolací súd vo svojom rozhodnutí opakoval správne, podrobné a dostatočne presvedčivo odôvodnené závery súdu prvého stupňa.

K napadnutému výroku o treste z pohľadu vytykánych chýb v odvolaní obžalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Odvolací súd v prvom rade pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej súdom prijaté vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu povinnosť súdu obžalovanému uložiť taký druh trestu (a v takej výmere), ktorý by inak nezodpovedal zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov bol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a rovnako i v súlade s ustálenou súdnu praxou, pričom ho nemožno považovať za neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., a to ani vo vzťahu k jeho výmere, najmä z pohľadu negatívneho hodnotenia osoby obžalovaného a predchádzajúceho spôsobu jeho života.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu len takto uložený trest môže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom tým, že mu najmä zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Len takto uložený trest zároveň dostatočne vyjadrí aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Obžalovaný má v registri trestov už 5 záznamov, z toho 2 záznamy sa týkali skorších odsúdení, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/82/2024 zo dňa 27.06.2024 pre prečin nebezpečného vyhrážania, ako aj odsúdenia v Talianskej republike, 2 záznamy sa týkali jeho trestných vecí, v ktorých boli použité tzv. odklony v trestnom konaní – zmier a podmienené zastavenie trestného stíhania, a posledný záznam sa týkal odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/15/2025 zo dňa 09.05.2025 tiež pre prečin nebezpečného vyhrážania, teda po spáchaní skutku v prejednávanej veci. Obžalovaný bol konkrétne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/82/2024 zo dňa 27.06.2024 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov do 10.07.2026. Je tak nesporné, že stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby tohto podmieneného odsúdenia. Pritom skutok v prejednávanej veci spáchal „iba“ dňa 05.09.2024, teda ani nie 2 mesiace po tom, ako bol právoplatne odsúdený na podmienený trest odňatia slobody (!). Obžalovaný má napokon aj 12 záznamov v registri priestupkov (na úseku cestnej premávky, proti občianskemu spolunažívaniu, ako aj proti majetku). Vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne svedčia podľa názoru odvolacieho súdu pre odôvodnený záver, že možnosti nápravy obžalovaného sú sťažené.

Preto ak ani podmienený trest odňatia slobody uložený obžalovanému krátko pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti v prejednávanej veci nespĺnil svoj účel najmä v tom smere, že ho pod hrozbou výkonu trestu odňatia slobody nevedol k vedeniu už len riadneho života na slobode bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, podľa názoru odvolacieho súdu neprichádzal u obžalovaného do úvahy iný druh trestu (ani iný alternatívny trest, keď už mu nemohol byť opätovne uložený podmienený trest odňatia slobody – § 49 Tr. zák.), resp. žiaden iný druh trestu by u neho nevedol k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Napokon je potrebné dodať, že alternatívne tresty (teda tresty nespojené s okamžitým odňatím osobnej slobody páchatel'a) by sa mali spravidla ukladať najmä prvopáchatel'om trestnej činnosti a nie páchatel'om, ktorí už boli odsúdení a opäť sa dopustili trestnej činnosti, navyiac úmyselnou formou, čo je aj prípad obžalovaného.

Napokon bol súdom prvého stupňa obžalovanému uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. (jeden až päť rokov), s použitím § 39 ods. 5 Tr. zák., resp. pri zohľadnení jeho prijatého vyhlásenia o vine, ako aj jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Teda skutočnosti, na ktoré poukazoval obžalovaný vo svojom odvolaní, už v podstate boli súdom prvého stupňa aj zohľadnené, a to v jeho prospech – využitím inštitútu mimoriadneho zníženia trestu na takú výmeru, ktorú odvolací súd nepovažoval za neprimerane prísnu.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia pre úmyselnú trestnú činnosť.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.